

BEVAR DIT HJERTE

David, den mest kendte konge i Israels historie, havde en søn, som var en utrolig klog mand. Hans navn var Salomon, - og det specielle ved hans klogskab og visdom, var, at den havde han ikke fået ved at gå på skole og studere i mange år, - nej, Salomon havde bedt sig til denne klogskab. Han havde fået den fra Gud, og derfor var hans visdom så stor og dyb, at folk kom fra hele den daværende verden, bare for at høre på, hvad han sagde. Og alle som hørte ham var lamslået over, at noget menneske kunne være så klog og så vis.

Noget af den visdom og klogskab, som Salomon havde, har han skrevet ned i det Gamle Testamente i en bog, som vi kalder for Salomons Ordsprog. Og i kap. 4 vers 23 i denne bog skriver han: "Vogt dit hjerte mere end alt andet, thi derfra udspringer livet". Her siger den klogeste mand, som måske nogensinde har levet altså, - at det vigtigste af alt, er, at vi bevarer vort hjerte, - og her tænker han helt tydelig ikke på den muskel som pumper blodet rundt i vores krop, men på hjertet som et udtryk for din og min personlighed -vort ærligste JEG. Han sier altså, at vi frem for alt skal bevare det inderste i os selv, så det ikke bliver skadet. Han ved nemlig i sin visdom, at hvis vi ikke tager vare på hjertet, så ødelægger vi vort forhold til Gud, og med tiden også vort forhold til andre mennesker.

Hvis man så spørger denne kloge mand, hvordan vi skal bevare hjertet, så har han i de fire næste vers, fire gode råd til os. Vers 24: "Hold dig fra svig med din mund, lad læbernes falskhed være dig fjern". Altså; vær ærlig, tal sandt. Lad være med at lade som om du er en anden, end den du i virkeligheden er. Vov at være dig selv.

For det andet, vers 25: "Lad dine øjne se lige ud, og lad dit blik skue lige frem". - Det betyder, at du skal være optaget af de mål, som er sunde og gode, dem som du ved, Gud har behag i, og som du selv har valgt at følge. Hvis vi bliver optaget af, hvad andre mennesker gør og ikke gør, bliver vi let enten mismodige eller misundelige.

For det tredje; "Gå ad det lige spor, og lad alle dine veje sigte mod målet". Altså, vort hjerte bliver bevaret, når vi bevæger os fremover. Det er i livets processer, vi kan erfare Guds kraft, men vi må våge at gå skridt for skridt i den plan, som Gud har lagt til rette for os alle. Når vi sigter mod målet, vil vi udvikle os og opleve, at alle ting kan vendes til vort bedste, og da fryder vort hjerte sig.

For det fjerde, "Bøj hverken til højre eller til venstre. Lad foden vige fra ondt". Vores hjerte har en fjende, som altid er ude efter at få os til at lande i grøften, enten det er den ene grøft eller den anden. Og verden i dag er fyldt med ødelagte mennesker, som er havnet i grøften. Den bedste måde at blive bevaret på er, at vi holder os fra det, som kan skade vor næste og i stedet åbner os for Guds kærlighed, som møder os akkurat, som vi er.

Til sidst; hvis du virkelig skal vogte dit hjerte på alle disse punkter, er det nødvendig med en god vagtmand. Den bedste jeg kender er Jesus Kristus. At bevare hjertet lykkes kun ordentlig hvis vi inviterer ham ind i vort liv og vort indre menneske og erkender, at vi har brug for tilgivelse og hjælp til at klare livet.

Leif Munk

Gud Den Almægtige

I bibelen møder vi 68 steder med beskrivelsen af Gud som Gud den Almægtige.

Her er tre af stederne:

1. Mos 17,1 "Da Abram var nioghalvfems år, viste Herren sig for ham og sagde til ham: »Jeg er Gud den Almægtige! Du skal vandre for mit ansigt og være udadelig."
2. - Kor 6,18 "og jeg vil være jeres fader, og I skal være mine sønner og døtre, siger Herren den Almægtige."
3. - Åb 19,6 "Og jeg hørte lyden som af en stor folkeskare og som af vældige vande og som af stærk torden, som sagde: Halleluja! Herren vor Gud, den Almægtige, har taget magten"

Vi er alle børn af en begrænset verden. Selv om vi har set store videnskabelige fremskridt, så må selv de største forskere erkende menneskets begrænsning. Vi kan bytte om på livets byggeklodser, men vi kan ikke skabe liv. Vi kan forlænge livet med nogle år –men døden kan man ikke borteliminere.

Samtidig med, at vi må erkende vor begrænsning, er der en stigende længsel efter det ubegrænsede. Tegneserierne flyder over med fantasier om overnaturlige mennesker og verdener, hvor alt er muligt. - Filmverdenen er voldsom optaget af det ubegrænsede. - Film om Supermand – Batman - Spejderman er bare få eksempler på denne længsel efter ikke at leve i en overnaturlig verden.

Mennesket længes efter en ubegrænset verden, - efter noget langt ud over alle grænser – noget evigt, noget som ikke kan besejres eller ødelægges eller dø.

Vi er ligesom omgivet af en skal, som vi desperat ønsker at sprænge. Mange filosoffer ser det menneskelige liv som livet indenfor en sådan skal. Skallen illustrerer den grænse, som vi mennesker kan nå gennem al vor viden, flid og dygtighed – Skallen – vor begrænsning vil altid være der, når det gælder det overnaturlige, - både i nutid og fremtid.

Ud over skallen når vi aldrig, – siger de kloge hoveder. Men jeg vil vove at påstå, at det ikke passer. Julenat for godt 2000 år siden blev denne skal om det menneskelige liv sprængt i tusinde stykker. Det skete da GUD DEN ALMÆGTIGE lod sig føde som et lille drengebarn i Betlehem.

Gud Den Almægtige er en Gud uden begrænsninger. Og denne Gud har inviteret dig og mig ind i sit ubegrænsede rige. Det Gudsrige, som Jesus taler om, og hvis almagt han demonstrerede. Vi så det tydeligt, mens han vandrede iblandt os. - Han helbredte alle slags sygdomme. - Han opvakte de døde - også dem der var gået i forrådnelse. - Han gik på vandet. - Han bespiste 5000 tusinde mennesker med 2 fisk og 5 brød. - Han truede ad storm og sø, og der blev blikstille øjeblikkeligt ...

Men hør, hvad Jesus siger til dig og mig i Johannes evangeliet 14,12.

- Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem, for jeg går til Faderen.

Jeg tror vi let sætter grænser for Guds almagt - for stort - for småt.

Men Jeg tror også, at vi alle ønsker at vokse i tro og tillid, så vi kan opleve mere af Gud Den Almægtige.

Jeg tror, at der i et hvert menneskebarn findes en længsel efter at komme uden for skallen. En længsel efter en verden uden begrænsninger – en overnaturlig verden, hvor der ikke findes naturlove – hvor tiden og døden ikke eksisterer – altså hvor alt er muligt. Har du fundet den verden?

Leif Munk

Guds ansvar og vores

Hvordan kan Gud være god, når der er så meget ondt i den verden, han har skabt.

Det spørgsmål er så almindeligt, at de fleste af os har tænkt over det og mødt det mange gange.

Den grundlæggende misforståelse er, at man mener, at Gud er så suveræn, at Han styrer alle ting så 100%, - at selv ikke en spurv falder til jorden, uden at det er hans vilje.

Når alt går godt, vil vi gerne have æren, men når vanskeligheder og ulykker rammer, vender vi ofte en anklagende pegefinger mod Gud og giver ham ansvaret.

Der er imidlertid ikke grundlag i Bibelen for en sådan opfattelse. I de skriftsteder hvor Jesus omtaler spurven, står der ikke et ord om Guds vilje, men om *at Gud ved om det*, - hvilket er noget ganske andet.. I spørgsmålet om ansvaret i kampen mellem det onde og det gode slår Biblen følgende punkter fast:

1. Da Gud skabte mennesket, afgav han suveræniteten. Hvis ikke han havde gjort det, ville det være en illusion at tale om menneskets mulighed for at vælge frit.
2. Siden syndefaldet, da mennesket brugte den frie vilje til at bryde afhængigheden af Gud har denne verden været „i den ondes vold" – som der står.
3. Jesus kom for gennem sin død og opstandelse at skabe en vej for det enkelte menneske ud af ondskaben og tilbage til fællesskabet med Gud, men denne vej er stadigvæk menneskets frie valg.

Det er med andre ord ikke sandt, at Gud har alt under kontrol og alt hvad der sker, af godt og ondt er styret af ham. Ondskaben i verden er først og fremmest et resultat af menneskers valg. Gud tvinger os ikke hverken til at søge ham eller til at handle godt. Gud kalder os og i det svar vi giver ham ligger vort ansvar.

Sandheden er altså, at det langt fra går som Gud vil, hverken i verden som helhed eller i hans menighed *hvis det var sådan ville alt se helt anderledes ud.*

Jamen har Gud da ikke længere magt til at gribe ind i vor tilværelse? - Jo selvfølgelig har han det, og det gør han også, særligt når vi mennesker knytter vort liv til ham og beder om hans hjælp og beskyttelse.

Josef, Marias mand fik i en drøm besked om at drage til Ægypten med den nyfødte Jesus. En sådan tur var meget besværlig, - hundrede af kilometer på æsel ryg gennem en skoldhed ørken. Hvis Josef havde haft samme åndelige verdensbillede, som mange mennesker har i dag, ville han have udlagt drømmen som falsk. Jesus var jo Guds søn, det var allerede bekræftet gennem både hyrder og vismænd, - så bare tanken om, at et menneske skulle kunne gøre ham nogen skade ville for mange være absurd.

Josef var imidlertid klog nok til at forstå, at i kampen mellem det onde og det gode havde Gud overladt et ansvar til ham, som han ikke kunne løbe fra, - så han tog barnet og dets moder og rejste til Ægypten

Denne verden er stadig ond, og det vil den blive ved med at være, indtil Kristus kommer tilbage: Men hvis du og jeg vælger at påtage os vort ansvar som mennesker og som Guds medarbejdere, så kan vi i hans kraft være med til hindre noget af det onde i vort sammenhæng og i stedet formidle Guds godhed og nåde.

Leif

Munk

En sandfærdig beretning fra Arendal i Sydnorge
En beretning, som er et billede på Guds ubetingede kærlighed.

Får nogle år siden var en mand en aften på vej **hjem fra et møde**.
Vejen førte over en **dyb elv** med en **lille lav bro**. Da han var midt på broen hørte han pludselig nogen, som **plaskede i vandet** under ham.

Manden lagde sig ned på broen og så ned i det mørke vand. **Det eneste han så var en hånd**, der stak op af vandet. I sidste øjeblik fik han fat i hånden og trak til.

Da han havde fået vedkommende – en mand trukket op på broen, **så han til sin store forbavselse, at han ikke bare havde reddet en person, men to**, - for om livet på manden hang nemlig en kvinde.

Da de var kommet ind i det nærmeste hus og var faldet lidt til ro, spurgte redningsmanden om, **hvordan det kunne gå til, at de begge var faldet i elven**. Min kone faldt i – sagde manden, men hun kunne ikke svømme, og så sprang jeg i efter hende.

Jamen kunne du da svømme??

Nej, sagde manden stille, - men jeg kunne ikke lade hende dø alene.

Med denne lille, men sandfærdige beretning er vi lige midt i centrum af det kristne budskab. Vi mennesker er faldet i, - Mørke – synd og egoisme skiller os fra Gud.

Og selv i **et godt land som Danmark** er der mange mennesker, der føler, at ensomhedens og meningsløshedens **mørke vande er ved at lukke sig over dem**.

En lægesekretær fortalte mig engang, at over 90 % af indlæggelserne mellem Jul og nytår på det sygehus, hvor hun arbejdede, var selvmordsforsøg.

Men evangeliet bringer os et fantastisk budskab.

Hvis vi spørger Den almægtige Gud:

Hvorfor sendte du din søn ned i vor elendighed og mørke?

Så vil du i det nye testamente finde en Gud, der i sin store kærlighed svarer:

Jeg kunne ikke lade dig dø alene.

Da vi var ved at drukne i fortabelsens mørke vand **sprang Gud i sin søn Jesus Kristus ud til os**.

Han lod sig føde i en stald i Betlehem, fordi han ikke kunne lade os dø alene. Han kom for at lide og dø for os og med os.

Vi forstår måske ikke Guds handlemåde, - men kærligheden har nu engang sine egne veje.

Påske morgen greb Gud sin søn i hånden og trak ham ud af vor fortabte verden – Jesus stod op fra de døde.

Døden var besejret – der var skabt en vej ud af mørket og meningsløsheden.

Og hver eneste der holder fast ved Jesus, bliver reddet sammen med ham

TIDEN

I grunden er tiden et underligt begreb. Hvornår begyndte den, hvornår slutter den? Hvis nogen svarede og sagde "tiden begyndte for 100 millioner år siden," så kunne man med rette spørge; "hvad var der så før?" Det er også interessant at tænke på, hvordan tiden og lyset samarbejder. Vi ved, at når vi ser op imod stjernerne i en frostklar vinternat, så kan de stjerner, som vi ser egentlig være forsvundet for mange år siden. Det er nemlig sådan at det billede vi ser af stjernerne er et mange år gammelt billede. Lyset bruger tiden for at transportere billedet fra stjernerne ned til jorden. Ganske vist transporterer lyset billedet i en fart af 3.000 km i sekundet, men med de fantastiske afstande vi har i universet, bliver det alligevel til mange år, før billedet af stjernen når ned til os.

Når lyset bruger tid fra stjernerne til os, er det selvfølgelig på samme måde modsat - fra os og ud i verdensrummet. Her kunne vi godt lave et interessant tanke- eksperiment. Hvis vi var i stand til at flyve ud i verdensrummet - så hurtig, at vi kunne overhale de billeder fra jorden, som med lyset er på vej ud i rummet, - ja, da kunne vi altså se, hvad vi f.eks. gjorde forrige år. Dit og mit liv befinder sig altså, via lyset, på rejse i universet, og teoretisk set, er det altså muligt, at vi kan møde denne dag vi har i dag, igen.

Gud er lys, og der er slet intet mørke i ham, står der i Bibelen. En af Guds egenskaber er som lysets forhold til tiden; Gud er evig. Og på samme måde, som vi aldrig helt kommer til at forstå det med tiden, så kommer vi aldrig helt til at forstå Gud.

Men han er der alligevel, den store og kærlige personlighed bagved alt det, vi kender til; naturen – ja, hele universet. Gud er lys og i sin kærlighed forsøger han at give os del i noget af det evige lys, han selv repræsenterer. Det gjorde han først og fremmest, da han i Jesus Kristus blev menneske. "Det sande lys, som lyser for hvert menneske, kom nu til verden". Joh. 1;9.

Gud vil så gerne oplyse dig og mig, sådan, at mørket i vort indre menneske forsvinder. Han vil gerne være lys i vort indre menneske, så der skabes klarhed og overblik over livet, så vi ser og forstår. Han vil være lys, som har evighed i sig, så angst for fremtid og død ikke længere skal præge os. Hvordan skal du og jeg opleve dette? Jo, Johannes skriver i samme kapitel om Jesus som Guds lys;

"Alle som tog imod Ham, dem gav han magt/ret til at blive Guds børn - de som tror på Hans navn". (Joh. 1,12).

I fællesskabet med Gud kan vi opleve en tilgivelse, som gør, at vi ikke behøver at frygte for at møde det lys, som bærer billedet af vor fortid med sig.

Leif Munk

Får vi tid til at tænke?

Tanker om det ene liv, vi har fået betroet, og hvad vi gør med det.

Det gælder personligt, i hjemmet og i menigheden.

Vi kan begynde med at konstatere at livet er fantastisk, fuld af mangefold og muligheder.

Tænk bare på den fantastiske natur, vi lever i. For selv om naturen kan være besværlig og skabe problemer med storm og sne, så er den også meget forunderlig.

Tænk på mangfoldigheden.

Videnskaben fortæller os, at der ikke er to hele ens snefnug af de milliarder af snefnug som falder ned, når det endelig sner - at der ikke er to blade på verdens milliarder af træer, der er ens - at to

næser på verdens milliarder af mennesker, der er ens.

Vi kunne blive ved. Tænk også på den fantastiske balance, som naturen har. Folk, der har forstand på det fortæller, at torsken har så mange æg, at hvis alle torskens æg blev til torsk, ville hele Atlanterhavet være fyldt op med torsk i løbet af 6 år.

Kan du forstille dig at gå til USA på torsk ?

Jo, livet er specielt og fantastisk.

Men livet er også uberegnelig. Aviser og andre nyhedsmedier er til stadighed fyldt af stof om ulykker, og ved årsskiftet gøres tingene op. Hvor mange døde i trafikken, hvor mange druknede, hvor mange brændte ihjel osv.

Der var ikke nogle af disse mennesker, der havde regnet med, at de ikke skulle opleve et nytår til. Bibelen taler til os om at tælle vores dage. Min første kone Tove sang tit en sang, hvor en af versene lød sådan :

Hver dag er en sjælden gave
En skinnende mulighed
Hver dag er på ny en nåde
Som kommer fra himmelen ned

Jeg tror, at det er sundt og rigtigt at standse lidt op, og tænke over livet, gøre lidt status.

Hvordan er vores situation? Personligt, - i familien, - i menigheden.

Det er ikke altid så behageligt at gøre status, men nogen gange er det nødvendigt, hvis vi skal undgå at flygte fra virkeligheden.

Samtidig er det afgørende, at den status vi må se i øjnene, bringes ind i Guds lys, det lys hvor selv mørket kan blive til lys, og hvor vi møder en Gud, der ønsker at tilgive os, og som kan vende alle ting til bedste.

Leif Munk

Nåde

Enhver, der går i kirke en gang imellem eller bare læser lidt i biblen, kan ikke undgå at støde ind i ordet nåde. Vi kender det alle lidt fra vores daglige sprogbrug fx taler vi om at lade gå nåde frem for ret – en sætning, som vi almindeligvis forstår på den måde, at man bærer over med den, som er skyldig. I gamle dage kunne man finde på at titulere en person som nådigherren eller deres Nåde, titler, som sikkert de fleste ikke kunne leve op til.

Men ordet nåde er først og fremmest et bibelsk ord. Ordet bruges overalt i biblen specielt i Det nye Testamente. Den kristne kirke bruger dette ord både i den korte velsignelse, som vi ofte bruger til afslutningen af gudstjenesten: Må vor Herre Jesu Kristi nåde, Gud vor fars kærlighed og Helligånden samfund være med os alle.

Og i den velsignelse, der kaldes Den Aronitiske velsignelse:

Herren velsigne dig og bevare dig. Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig. Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred.

Der kunne være flere eksempler på vor brug af ordet “nåde”, men hvad betyder ordet egentlig?

For en del tid siden sad jeg med en ung mand, der gennem 10-11 år havde været

involveret i transcendental meditation. Han fortalte mig, at han havde fundet ud af, at transcendentalmeditation i virkeligheden var camoufleret hinduisme, og at det *mantra*, som var hovedpunktet i meditationen, og en slags kraftord, som man hele tiden skulle meditere over, i virkeligheden var navnet på en hinduistisk gud. Han fortalte, at TM havde lovet ham fred og frihed, kraft og glæde, men alt dette blev først til virkelighed, da han mødte *nåden* i Jesus Kristus.

Selv om vi ikke skal sammenligne kristendommen med hinduisme, så kan vi måske godt kalde ordet **nåde** et mantra. Der er i hvert tilfælde stor kraft i dette ord.

For Paulus var nåden det absolut centrale i frelsen. Til sin unge ven Timotheus skriver han: Hent kraft fra nåden i Jesus Kristus.

Jeg tror, at du og jeg kan meditere over ordet til vores dødsdag uden at nå til bunden af, hvad ordet dybest set indeholder.

Ordet Nåde er født i Guds eget hjerte, og er det stærkeste udtryk for hans kærlighed til både dig og mig. Der findes utrolig mange vers i biblen, der udtrykker forskellige sider af ordet "nåde". Vi skal lige se på nogle af dem.

Rom 5,17:

Har døden på grund af Adams fald hersket ved denne ene, så skal endnu mere de, der får retfærdighedens overvældende nåde og gave, få herredømme og liv ved én eneste, Jesus Kristus. - Men loven kom til, for at faldet skulle blive større; og blev synden større, blev nåden endnu mere overvældende stor.

Rom 5,20 :

- Men af Guds nåde er jeg, hvad jeg er, og hans nåde imod mig har ikke været forgæves;

1. Kor 15,1

for i de kommende tidsaldre at vise sin overstrømmende rige nåde og sin godhed mod os i Kristus Jesus.

Ef. 2,7 v8

For af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, gaven er Guds.

Fuld af nåde og kraft gjorde Stefanus store undere og tegn blandt folket. ApG 6,8

Samlet kan vi sige, at ordet "nåde" står for Guds positive og kærlige indstilling til os alle og for den rigdom af gode gaver, som han ønsker at give os del i.

Samtidig understreger ordet også, at alt, hvad vi får fra Gud er fuldstændig gratis. Det er simpelthen en gave, som vi ikke kan, ikke skal, ikke må gøre noget som helst for.

På hebraisk indeholder ordet "nåde":

velbehag, yndest og gunst, altså kendetegn for Guds indstilling til os.

Ordet på græsk indeholder først og fremmest glæde og et udtryk for noget, som skal give mennesket del i en fuldstændig overstrømmende og ufortjent glæde.

Nåde dækker først og fremmest Guds tilgivelse til os mennesker

Ef. 1,7:

I ham har vi forløsning. Ved hans blod syndernes forladelse, så rig som Guds nåde er.

Leif Munk

Om bøn

En missionær, som arbejdede blandt børn i Mellemøsten, var på vej i sin jeep, da hun kørte tør for benzin. Hun havde ingen reservedunk i bilen. Det eneste, hun kunne finde, var en potte. Hun gik halvanden kilometer ad vejen til den nærmeste benzinstation og fyldte potten med benzin;

Mens hun var ved at hælde benzinen ned i tanken, kørte en meget stor Cadillac med to velhavende oliesheikere op på siden af hende. De troede selvfølgelig at potten indeholdt noget helt andet og stirrede meget fascineret på hende, mens hun hældte pottens indhold i tanken. En af dem rullede vinduet ned og sagde:

"Undskyld mig! min ven og jeg beundrer deres tro meget, selv om vi ikke deler deres religion!"

Bibelen siger i Hebræerbrevet: *At den, der kommer til Gud må tro, at han er til, og lønner den, der søger ham.*

På en måde kan det synes som en selvfølgelighed

Hvis man kommer til Gud, altså hvis man f.eks. beder til ham, må man vel tro at han er der – et eller andet sted.

Men alligevel er det måske ikke så selvfølgeligt.

En af mine meget gode venner, som en årrække var direktør i en stor landsdækkende virksomhed, - fortalte mig, at på en fest for ledende medarbejdere i firmaet, var der en medarbejder, der et stykke ude i festen, pludselig begyndte at tale om at tro på Gud og om at bede.

Til min vens forbavselse indrømmede de fleste, at de på flere tidspunkter i deres liv havde bedt til Gud. Blandt dem var der også medarbejdere, som han aldrig havde troet kunne finde på noget sådant.

Jeg tror ikke medarbejderne i dette firma var meget anderledes end de fleste danskere.

Men problemet er, at mange bruger Gud, som når man køber en lottokupon.

Man gør et forsøg på at vinde, men man regner dybest set ikke med det.

Når jeg nogle gange har spurgt mennesker, om de har prøvet at bede, har jeg flere gange fået et svar i retning af, at det har man da. Der kunne jo ikke ske noget ved det, så man kunne jo altid prøve.

Jeg tror at forudsætningerne for et rigt og godt liv ligger i erkendelsen af, hvor magtesløs vi mennesker er, og at vi derfor har et grundlæggende behov for et tæt fællesskab med Ham, som hører bøn, og som har al magt i himmelen og på jorden.

Når det er så svært at lære, er det fordi vor menneskelige natur i bund og grund er så selvtilstrækkelig.

Vi kan selv og vil selv, og der skal ofte mange nederlag til, før vi erkender vort behov for hjælp.

Det væsentligste svar på spørgsmålet om vore egne problemer, mangler og nød ligger ofte ganske enkelt i det som apostelen Jacob siger i sit brev

Kap. 4 .2 : ” I får intet fordi I ikke beder ”.

Leif Munk

Tilfældighed eller skabelse

Albert Einstein, relativitetsteoriens far, udtalte i et interview: *” Alle som er alvorlig engageret i videnskabelig forskning, bliver overbevidst om, at der i universets love, åbenbarer sig en åndelig kraft, som er mennesket uendelig overlegen, og som vi med vore beskedne evner må føle os ydmyg overfor”.*

Det handler om den orden, plan og hensigtsmæssighed, som er i hele den verden vi lever i. Vi kan nævne følgende fakta:

Jordens afstand fra solen. – Vi er 149 500 000 km fra solen. Hvis vi bare var en smule nærmere, kunne vi ikke udholde varmen – og end smule længere borte, ville vi fryse.

Jordens hældning. – Af solsystemets ni planeter er det kun jorden, som har en hældning på 23°. Men netop derfor bliver alle områder på jorden bestrålet af solen. Hvis ikke det var tilfældet, ville polområderne stadig samle større og større is mængder, og områderne under ækvator ville blive umulig at leve i.

Atmosfæren. – For det første har atmosfæren den rigtige tykkelse, og derfor brænder alle små asteroider op, som kontinuerligt bombarderer vores planet. Bare en smule tyndere og alle disse forskellige himmellegemer ville gå igennem atmosfæren og skade jorden kolossalt.

Videre, atmosfæren har en kemisk sammensætning som er helt ideel for alt liv på jorden. Den består af 78% nitrogen, 21% oxygen, 1% andre gasser. Vi mennesker indånder oxygen udånder carbondioxid. Planter og træer optager carbondioxid og frigiver oxygen. Dermed opstår der en balance.

Endelig kan vi sige om atmosfæren, at 60 km oppe ligger noget vi kalder ozonlaget. Det stopper alle solens skadelige stråler. Hvis det ikke var sådan, ville vi blive blinde og brænde op.

Månens funktion – Hvis ikke vi havde en måne, som befandt sig præcis i den afstand fra jorden, som den gør, altså 384 000 km, ville jorden simpelthen ikke være beboelig. Takket

være månens tiltrækningskraft, får vi en veksling mellem ebbe og flod. Denne veksling tilfører havet grundføde, nemlig plankton og oxygen. Dermed kan livet i havet bestå og hele jordens ernæringscirkel holdes ved lige. Var månen bare lidt større og lidt nærmere, ville det forårsage højere tidevand og dermed store oversvømmelser. Mange flere eksempler kunne nævnes.

Vi ser også denne plan og orden i naturen. Mange eksempler fra dyrelivet kunne trækkes frem.

Man har f.eks. regnet ud, at hvis alle fluers æg blev til fluer, så skulle vi trænge os igennem metervis af fluer, når vi skulle ud at gå. Hvem sikrer denne balance i naturen? Eller tænk på flagermusens radar. Flagermusen orienterer sig ved høje skrig, som den så opfatter ekkovirkningen af. Denne radar er så fantastisk, at den kan flyve med stor hastighed gennem skoven uden at kolliderer med grene eller træer. Tænk også på ålens vandring til Saragassohavet og de nyfødte ungers vej til- bage hver gang.

En anden ting, som viser Guds fantastiske plan i skaberværket er menneskets hjerne.

Menneskets hjerne vejer 2 kg, men har en kapacitet, som får selv de største og mest komplicerede datamaskiner til at fortone sig helt primitive. Menneskets hjerne indeholder 10 milliarder nerveceller, og disse nerveceller er holdt sammen af nervetråde i en sådan mængde, at du må have et 10- tal med 80 nuller bag ved.

I et TV program blev der sagt at tre elektrikere skulle arbejde intensivt i en måned bare for at lodde så mange tråde sammen, som der findes i 1 cm² hjernebark, ikke i cm³ men i cm².

Altså som Albert Einstein sagde, så åbenbarer universet og naturen en åndelig kraft, som vi med vore beskedne evner må føle os ydmyg overfor. - Og bibelen siger, at vi alle en dag skal bøje knæ for denne almægtige Gud, og da er det afgørende, om vi i vort liv på denne jord, åbnede vort hjerte for den tilgivelse og kærlighed, han viste os i Jesus Kristus.

LM